

част от ръцете) са подпорни. Но и последните ѝмат палящо значение.

Нека се прави разлика между жадуван любовник и желан съпруг. Това са две различни неща и за да се разберат, нашите мисли, те трябва да се разпределат.

Мажжт и жената като любовници приличат на два горски потока, спуснали се един срещу друг от два върха. Но когато те се приближат спират смутени, навеждат бистри очички под немирни клепки. Не след много почват да се задирват през храстъ, да се киркат, да се поблъскват, да ронят кръщен смях, да приплакват един под друг, до кога страшна урва се изпречи на тяхния път. Тук те вече затварят очи и с бесен вик се хвърлят един срещу друг, за да се слеят в златна пяна и изпратят друг нов пътник към световните поля и моря.

Най-силно проявяващата се в дух материя у мажжа и най-здравата строителна материя у жената се търсят, за да се слеят, да зачат и изпратят към последната вечност утрешния човек.

Една е любовта—любов към вечността на рода. Всичко, което може да цъфти под нейната сенка, без да отнема лжота на нейното служение — може да разчита на любов.

Всички хора обичат своя Бог, че той се грижи за техното бъдеще по-вече от самите тях.

Обичани са и великите хора, които минават като първи друмници и са оставили първата партина по пътя към вечността на човечеството, според заслугите те са любимци на човечеството, на нация, на град, на село или само на един човек. Ако пък тия заслуги бяха пакост — то героя ще бъде мразен, преследван, може би, от горните общества.

Естествената любов постепенно се засилва от поколение на поколение по правата линия на кръвното родство, а постепенно намалява от поколение на поколение по втора (клонова) линия на кръвното родство. Така бащата питае все посилна любов от внуци към правнуци, а все по-слаба от братови деца към братови или чичови внуци и правнуци.

Така любовта постепенно загасва от семейство, към заселищна, географска (кръгозора на постоянно видимото съживителство) народна, расова, общо човешка, земносветска и вселенска (към всичко видимо и невидимо).

6. Ако желаем да определим понятието любов по наше разбиране, ще требва да му признаем следното:

Любовта е приятност от неугасим стремеж за движение на материята към вечността на рода и смисъла на живота.